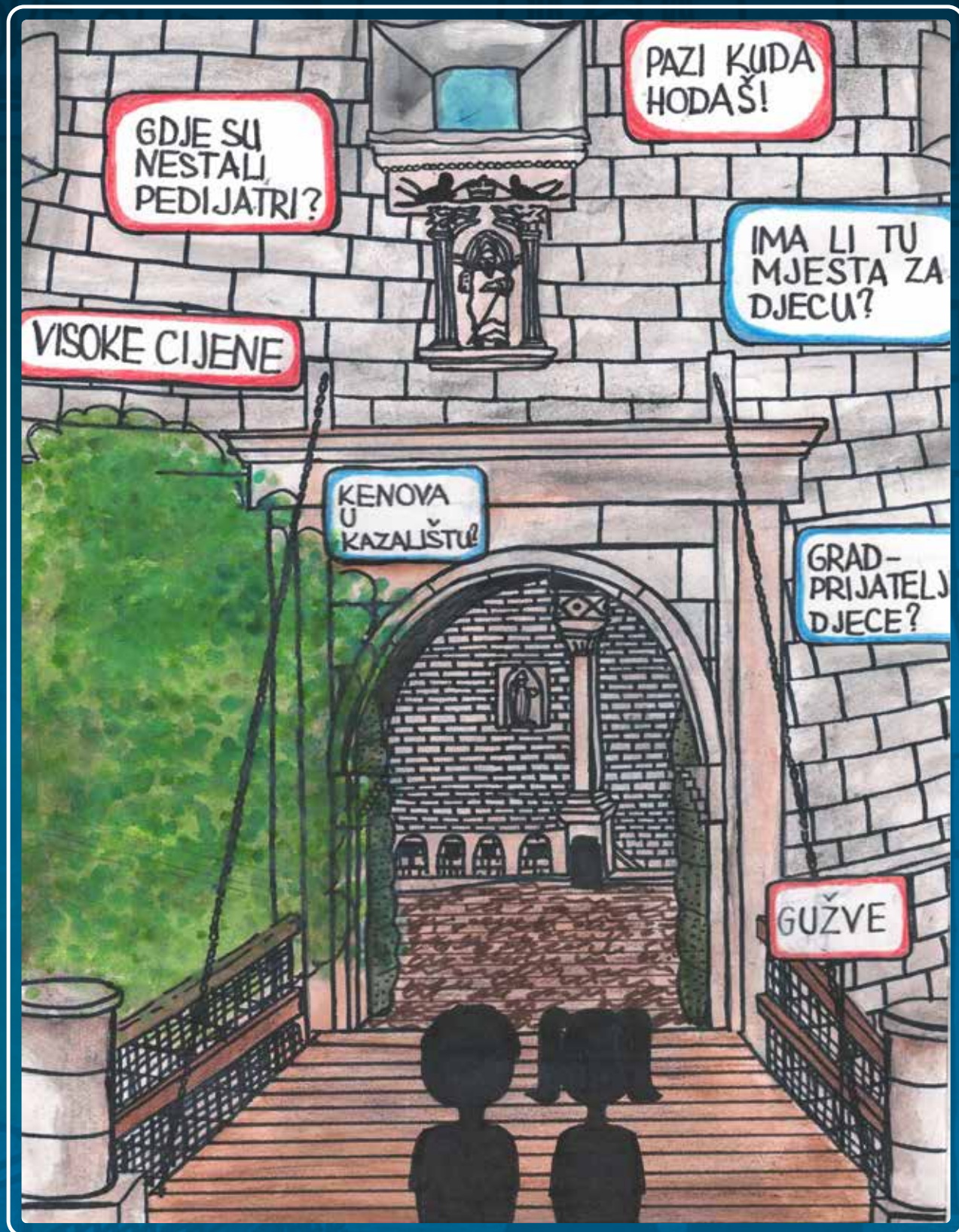
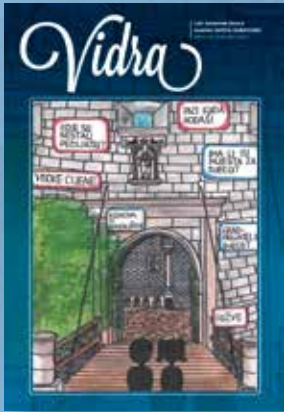

Vidra

LIST OSNOVNE ŠKOLE
MARINA DRŽIĆA DUBROVNIK
BROJ 25 | SIJEČANJ 2026.

VIDRA

Izdavač:

Osnovna škola Marina Držića
Novinarska radionica
Volantina 6, Dubrovnik
Telefon: 020 450 640
ured@os-mdrzica-du.skole.hr

Ravnateljica:

Veronika Šmanjak

Glavna urednica:

Laura Obradović

Odgovorna urednica:

Matea Mustapić

Pomoćnice odgovorne urednice:

Maris Batričević, Ivana Šijaković Petric

Uredništvo:

Maris Glunčić, Katarina Herceg,
Nika Hladilo, Luka Maričić, Iris Milić,
Laura Obradović, Kristija Polanda,
Petra Radić, Viktor Radić, Iva Šimović,
Petar Boris Veselić, Mara Vodopić

Fotografija:

učenici i učenice novinarske grupe,
učitelji i učiteljice razredne i predmetne
nastave

Naslovnica:

Kristija Polanda

Tisak i grafička obrada:

ALFA-2 d.o.o.

Naklada:

35 primjeraka

RIJEČ UREDNICE

Drage čitateljice i dragi čitatelji,

pred vama je novi broj *Vidre* u kojemu donosimo različite tekstove koji prate naš školski život te obrađujemo teme koje nas oblikuju dok učimo, rastemo i sazrijevamo.

Ove smo godine posebnu pažnju i trud usmjerili na istraživanje posvećeno kvaliteti života djece i mladih u Dubrovniku kako bismo mogli odgovoriti na pitanje opravdava li Dubrovnik status „Grad – prijatelj djece“ koji mu je dodijeljen 2006. godine. Razmatrali smo koliko gradski prostor, sadržaji i mogućnosti odgovaraju potrebama djece i mladih te u kojoj se mjeri njihov glas u društvu čuje i poštuje.

Očekuju vas i vijesti o važnim događanjima u školi, uspjesima učenika na različitim natjecanjima kao i brojnim aktivnostima usmjerenima na očuvanje prirode i brigu za okoliš. U ovom broju pronaći ćete i zanimljivo istraživanje o imenima učenika te razgovor s našim najmlađim šahistom.

Na kraju smo pripremili i sadržaje za opuštanje, zabavu i mozganje jer vjerujemo da su smijeh i odmorna glava važan dio svakoga školskog dana.

Nova je *Vidra* nastala zahvaljujući predanosti, idejama i suradnji učenika i predmetnih učiteljica. Neka vam ovaj broj bude ugodno štivo!

Vaša Laura

Sadržaj

Iz Škole	3
Tema broja: Dubrovnik – prijatelj djece?	11
Naši prvaci	19
Čakule	26
Eko tračevi	27
Istražili smo	30
Skitnje	32
Zabava	38

Dubrovačka pengana jaja

Učenci 1. a i 1. c razreda sudjelovali su 11. travnja na prvom Festivalu uskrasnih tradicija „Penga“ koji se u Dubrovniku organizirao od 10. do 12. travnja. Muzejska pedagoginja Prirodoslovnoga muzeja gđa Dubravka Tullio vodila je kreativnu radionicu pod nazivom „Trupice i mustre za spretne male prste“. Učenci su pengali drvena jaja akrilnim bojama, bojali kartonske penge – simbole koji se crtaju te pleli papirnatu trupicu. Upoznali su i tehnike ukrašavanja pisanica vezanjem s područja istočne Slavonije te biljkom setinec na području Podravine.

Zahvaljujemo gđi Dubravki Tullio na pozivu i radujemo se nekom novom druženju.

Spretni prstići

Svjetski dan izumitelja

Povodom Svjetskoga dana izumitelja, koji se obilježava 9. studenoga, učenci 2. a i 2. c razreda produženoga boravka okušali su se u ulozi malih izumitelja. Koristeći reciklirane materijale, osmislili su i izradili vlastite male izume pokazujući pritom maštovitost, snalažljivost i kreativnost. Svoje zanimljive radove i radost stvaranja podijelili su s ostalim učenicima produženoga boravka te tako zajedno proslavili dan posvećen ljudskoj domišljatosti i inovacijama.

Mali izumitelji

Božićni umjetnici

Njihovih ruku djelo

S ciljem stvaranja još svečanijega blagdanskog ugođaja u Gradu, Dom Marina Držića nastavio je tradicionalno ukrašavanje izloga u staroj gradskoj jezgri. Projekt „Adventski kalendar na Stradunu“ dio je programa Dubrovačkoga zimskog festivala koji je osmislio Grad Dubrovnik s idejom da najmlađi sugrađani i učenci osnovnih škola svojim maštovitim radovima obogate blagdanski izgled Straduna i povijesne jezgre.

Mali umjetnici prvih i drugih razreda produženoga boravka naše škole, uz podršku svojih učiteljica, prekrasno su uredili izlog kojemu su se mnogi divili.

Mali volonteri

Nova izvannastavna aktivnost Mali volonteri pokazala se kao pun pogodak. Tihe i mirne školske hodnike zamijenili su uzdasi uzbudjenja i radosti. Prva akcija „Razmjena školskoga pribora“ urodila je plodom.

Mali su volonteri na dogovorenom mjestu ostavili kutije sa školskim priborom, bilježnicama i knjigama koje su drugi učenci mogli uzeti, ali i donirati ako žele. Nije li ovo divan čin?

Uzmi i daruj

Pripremila: Mara Vodopić, 6. a

U ČAST NAŠEM ZAŠTITNIKU

Svaki grad ima svojega zaštitnika, a Dubrovnik svetoga Vlaha iznimno voli, štuje i obilježava.

Pripremila: Katarina Herceg, 6. a

U domu festanjula Antuna

Uoči blagdana Svetoga Vlaha učenici 1. c razreda bili su gosti u domu kapetana Antuna Regja, našega festanjula. Gospođa Marija ispričala im je priču o sv. Vlahu i Dubrovniku, a gospar Antun pokazao odoru festanjula te objasnio obveze koje ima tijekom trajanja Feste sv. Vlaha. Djeca su vidjela župsku narodnu nošnju, naučila neke nove riječi našega zavičajnoga govora te ukrašavala kolačiće. Za svoj trud i znanje svako je dijete dobilo slatku nagradu. Učenici su domaćinima zahvalili prigodnom slikovnicom o sv. Vlahu koju su sami izradili zaželjevši gosparu Antunu blagoslov našega Parca i na kopnu i moru.

U društvu festanjula Antuna i njegove supruge Marije

Hvala ti, Vlaho naš

Na drugoj večeri trodnevnice ususret Festi sv. Vlaha na programu „Učenici sv. Vlaha“, koji se održao nakon misnoga slavlja, pred prepunom crkvom sv. Vlaha nastupila je naša škola kao škola iz župe festanjula Antuna Regja. Naši su učenici školu predstavili recitacijama posvećenima svetom Vlahu na hrvatskom i engleskom jeziku, a školski zbor otpjevao je „Molitvu svetom Vlahu“ i završnu pjesmu „Hvala ti, Vlaho naš“ uz simultani prijevod na znakovni jezik.

Rektor crkve sv. Vlaha i generalni vikar Dubrovačke biskupije mons. Ivica Pervan zahvalio je učenicima i svim djelatnicima škole na priredbi, a ravnateljici Veroniki Šmanjak uručio je prigodan

dar – monografiju o Zbornoj crkvi sv. Vlaha u Dubrovniku. Ravnateljica je zatim zauzvrat darivala rektora, biskupa i festanjule učeničkim radovima.

Uručivanje dara

Naš školski zbor

Maris svome Parcu

U organizaciji Društva „Naša djeca“ 31. siječnja 2025. otvorena je izložba u Saloči od zrcala Narodne knjižnice. Maris Glunčić, učenica 4. a razreda, osvojila je prvo mjesto u kategoriji Literarni radovi – niži razredi.

Narodne nošnje

Festa na Stradunu

Festa svetog Vlaha

Kada završe zimski praznici, jedva čekam da siječanaj prođe i da stigne Festa svetog Vlaha. Festa svetog Vlaha značajna je za naš Grad jer je sveti Vlaho zaštitnik grada Dubrovnika.

Festa započinje svečanim otvaranjem na Kandeloru. Taj se dan čitaju čestitke pristigle za Festu, blagoslivlja se jelo, puštaju se golubice na slobodu i podiže barjak svetog Vlaha na Orlandov stup uz pjevanje himne svetom Vlahu. Zvone zvona i pucaju trombunjeri. Na sam dan, blagdan Svetog Vlaha, pristižu barjaci iz svih dijelova biskupije koji pozdravljaju parca izvijanjem barjaka ispred crkve svetog Vlaha te nastavljaju prema katedrali gdje se slavi svečana misa. Nakon mise slijedi procesija u kojoj se nose moći svetog Vlaha. U procesiji sudjeluju stanovnici Grada i okolice koji za taj dan posebno pripreme i obuku svoje bogate narodne nošnje. Nakon procesije građani idu na svečane ručkove.

Mene najviše veseli povratak u grad nakon ručka kad se u gradu održava tradicionalna tombula. Već dan ranije krećem s pripremanjima za tombulu tako da posjetim djeda i zajedno s bratom sa stabla poberemo ljute naranče. Običaj je da se prilikom izvlačenja brojeva gađa čovjek koji ih izvlači. Dosad nisam bila sretno ruke i nisam kupila dobitnu kartolinu, ali svejedno joj se svake godine iznova veselim.

Maris Glunčić, 4. a

SPORTSKE IGRE MLADIH „PLAZMA“

Sport i ekologija ruku pod ruku

Naša je škola 25. ožujka bila domaćin Sportskih igara mladih „Plazma“. Svečano otvaranje sportsko-edukativnoga programa „Zero Waste – Budi dio igre – Čuvajmo naš planet“ uz paljenje baklje svojim prisustvom uveličali su trener VK-a „Jug“ Vjekoslav Kobeščak i naši vaterpolisti Marko Žuvela i Filip Kržić.

Učenici 5. i 6. razreda natjecali su se na poligonu, a učenici od 1. do 4. razreda natjecali su se u graničaru i atletici.

Najbolji su bili pozvani na državnu razinu natjecanja koje se održalo u Rijeci od 19. do 21. srpnja. Našu su županiju predstavljali u atletici Tonka Čatić (3. a), Pero Memed (3. b), Sunčica Šandić (5. a) i Šimun Petar Vučak (5. a) te ekipa graničara iz 4. c razreda: Lovro Djaković, Marta Herceg, Lucija Lujak, Nicol Pavlina, Nikoleta Prnjat, Mihael Ribičić, Nora Temali, Borna Travarević i Brigita Ulaga. Snage su odmjerili s vršnjacima iz cijele Hrvatske.

Najsladi natjecatelji

Paljenje baklje

Vaterpolisti s učiteljicom Marijanom i djecom

Sigme do pobjede

Bila su to tri nezaboravna dana igranja, druženja, zajedništva, upoznavanja s učenicima iz drugih krajeva. Neke su susrete dobili, neke izgubili i vratili su se u Grad s medaljama u srcima i mnoštvom uspomena koje će dugo pamtili.

Ponosni smo što je naša škola imala priliku biti domaćin ovoga događaja te se veselimo budućim susretima koji promiču sport, zajedništvo i odgovornost prema planetu.

Pripremio: Viktor Radić, 6. b

NIJE LAKO KAD SE ZAMIJENE ULOGE

Naši učitelji i stručne suradnice stalno rade na unapređenju svojih kompetencija i svjesni su važnosti cjeloživotnoga učenja, stoga sudjeluju u različitim programima usavršavanja i edukacijama stječući nova znanja i vještine koje potom primjenjuju u radu s nama učenicima. Ponekad zaborave da su i oni bili učenici te kako je teško biti u školskoj klupi, zato je ovo odličan način da se prisjete đачkih dana.

JA, TAKO (NE)SAVRŠEN

I učitelji uče

U sklopu preventivnoga projekta „JA – tako (ne) SAVRŠEN” u našoj školi imali smo priliku ugostiti dvije izvrsne stručnjakinje Maju Žanko, mag. nutricionizma i specijalicu za poremećaje hranjenja, i Tončicu Šiškov, prof. pedagogije i psihoterapeutkinju. Obje su članice tima Dnevne bolnice za poremećaje prehrane Psihijatrijske klinike “Sveti Ivan,, iz Zagreba.

Prvi je dan bio namijenjen osnaživanju učitelja i stručnih suradnika. Interaktivnim radionicama učitelji i stručni suradnici upoznali su se s vlastitim odnosom prema hrani i tijelu, dobili praktične savjete kako osnažiti sebe i svoje učenike u izazovnom zadatku zvanom odrastanje.

Drugi je dan održano predavanje roditeljima naših učenika. Roditelji su dobili odgovore na pitanja kako potaknuti djecu na razvoj pozitivne slike o tijelu, kako prepoznati problematičan odnos djece s tijelom i hranom te kako s njima razgovarati i pružiti im podršku.

Izvrsne evaluacije učitelja i roditelja pokazuju da im je osnaživanje bilo potrebno, da su unaprijedili svoja vještine i znanja koja im pomažu u boljem razumijevanju internaliziranih problema u ponašanju i problema povezanih s poremećajem hranjenja djece i mladih.

NASILJE U ŠKOLAMA – PREVENCIJA I ZAKONSKI OKVIR DJELOVANJA

Socijalna pedagoginja Sanja Vladović, koja je ujedno i savjetnica pravobraniteljice za djecu, održala je 4. studenoga predavanje „Nasilje u školi – kako prevenirati i postupati u skladu sa zakonskim obvezama“, namijenjeno učenicima i djelatnicima škole. Tijekom izlaganja gospođa Vladović govorila je o različitim oblicima nasilja, njihovu prepoznavanju, posljedicama koje nasilno ponašanje može imati na pojedinca i školsku zajednicu te o pravilnom postupanju u skladu sa zakonom. Poseban je naglasak stavljen na važnost međusobnoga poštovanja, empatije i pravodobnoga reagiranja u situacijama nasilja, kao i na ulogu učenika, učitelja i roditelja u stvaranju sigurnoga i poticajnoga školskog okruženja.

Socijalna pedagoginja Sanja Vladović

OD RUBIERIJA DO DUBROVNIKA – ISKUSTVA KOJA UNAPREĐUJU NAŠ RAD S DJECOM

Naše djelatnice

Poticajno okruženje

U sklopu programa profesionalne edukacije Erasmus+ mobilnosti naše djelatnice Andrea Džakula, stručna suradnica logopetkinja, i Marinela Obradović, edukacijska rehabilitatorica, provele su tjedan dana u gradiću Rubieri na sjeveru Italije. U Italiju su išle zajedno s ravnateljicom i djelatnicama Dječjih vrtića Dubrovnik. Program se provodio u Obrazovnom centru „Scuola delle Stelle“ gdje su djelatnice stjecale nova znanja i vještine u radu s djecom iz autističnoga spektra u dobi od 2 do 7 godina (rana intervencija). Tijekom boravka u školi imale su različite dnevne zadatke uključujući opservaciju djece, prikupljanje dnevnih podataka, rad na grafičkim prikazima rezultata te postavljanje ciljeva i upotrebe tehnika u samostalnom radu. Sudjelujući u programu profesionalne edukacije, djelatnice su obogatile svoja znanja koja će primijeniti u radu zbog čega su iznimno zahvalne.

Pripremio: Petar Boris Veselić, 6. b

Znatizeljja + Trud + rad

Sa zasluženim diplomama

Prošle godine pisali smo o znakovnoj školici koja je djeci otvorila vrata svijeta znakovnoga jezika, a projekt je u međuvremenu prerastao u inspirativnu priču o upornosti, kreativnosti i inkluziji.

DVORUČNA ABECEDA U 2. B

Učenici 2. b razreda vrijedno su radili na stvaranju dvoručne abecede. Projekt su započeli još u prvom razredu zajedno sa svojom učiteljicom Marijanom Vrljić, pedagoginjom Helenom Ševelj i Udrugom gluhih i nagluhih Dubrovačko-neretvanske županije postupno učeći znakovni jezik. Raznim aktivnostima učenici su učili kako se slova mogu prikazati pokretima ruku, a stečeno su znanje rado primjenjivali u praksi.

Svojim su izvedbama obogatili mnoge događaje tijekom prošle godine. Sudjelovali su u obilježavanju Međunarodnoga tjedna gluhih, programu „Učenici sv. Vlahu“, a razveselili su publiku i na brojnim školskim priredbama. Okušali su se i u snimanju glazbenoga videozapisa kojim su proslavili Svjetski dan osoba s Downovim sindromom te poručili: „Svi smo mi na ovom svijetu jednaki!“

Dvoručna abeceda

Do kraja školske godine uspješno su stvorili cijelu dvoručnu abecedu te izradili plakat koji prikazuje njihov rad i trud. U grafičkoj pripremi plakata pomogla im je i vjeroučiteljica Ana Zupčić kojoj su iznimno zahvalni. Danas njihovi plakati s dvoručnom abecedom krase zidove hodnika i učionica naše škole.

Dora Oštrić: Volim znakovni jezik zato što učim nešto novo. Nastupali smo na Srđu, u Gradu, na školskim priredbama, u crkvi. Najdraži mi je nastup bio na Srđu jer volim pjesmu „Himna slobodi“. Ove godine mi je lakše učiti znakovni jezik jer sam starija.

Mara Miloslavić: Volim znakovni jezik jer pomažem drugima. Neka slova su zanimljiva, a neka teška. Najbolje mi je kad učimo novu pjesmu. Učim roditelje, brata i sestru znakovni jezik, a najbolje ide mami.

Niko Šoša: Učiteljica Marijana je dobila nagradu jer je zaslužila, vježbala s nama i svi smo bili sretni jer su drugi vidjeli koliko se trudimo. Ove godine mi je puno lakše učiti. Najdraža su mi slova pa onda mogu pokazati svoje ime, ali i neke riječi.

GRAD DUBROVNIK – PRIJATELJ DJECE ILI SAMO ZNAK NA ULAZU?

Svi smo barem jednom na ulasku u Dubrovnik iz smjera Župe vidjeli znak „Dubrovnik – prijatelj djece“, no što to zapravo znači i ispunjava li Dubrovnik zaista potrebne kriterije da bi bio „prijatelj djece“?

O PROGRAMU

Program pod nazivom „Gradovi i općine – prijatelji djece“ u Hrvatskoj se provodi već dvadeset i pet godina, a nedavno je proglašen jednim od triju najboljih programa ove vrste u Europi. Kako bi grad postao „prijatelj djece“, treba ispunjavati određene kriterije među kojima su zdravlje i socijalna skrb, odgoj i obrazovanje, aktivno uključivanje djece u odluke o gradu u kojemu žive (uz pomoć dječjih foruma i sličnih organizacija), osnivanje sportskih klubova, održavanje obrazovnih događanja koja u djeci potiču znatiželju i želju za učenjem te sigurnost djece u prometu i na javnim površinama. Bitno je istaknuti i da se status treba redovito obnavljati.

Dubrovnik je status „Grad – prijatelj djece“ dobio 4. veljače 2006. godine i, iako ispunjava mnoge kriterije zbog kojih je dobio titulu, prisutne su zapreke u potpunom ostvarivanju potencijala.

Između titule i stvarnosti

Česte su rasprave o tome zaslužuje li Dubrovnik status koji ima, stoga smo odlučili istražiti probleme s kojima se djeca i mladi svakodnevno susreću, ali i istaknuti vrijednosti koje Grad Dubrovnik pruža djeci u njihovu razvoju.

Napisala: Laura Obradović, 7. c

Znak na ulazu

Kad čekanje boli

Kako je jedan od kriterija zdravstvena i socijalna skrb, kao prvi i najvažniji problem odlučili smo istaknuti nedostatak pedijatar. Kada su djeca bolesna, najčešće mogu jedino u bolnicu gdje čekaju i po pet sati kako bi došli na red za pregled. Nerijetko roditelji traže i alternativna rješenja izvan Dubrovnika jer pojedine gradske četvrti nemaju stalnoga pedijatra.

Intervju s dr. Dijanom Grizelj Kalčić

Nema ljepšega osjećaja od onoga kada pomogneš bolesnome djetetu

Imali smo priliku razgovarati s gospođom Dijanom Grizelj Kalčić, voditeljicom Odjela za pedijatriju Opće bolnice Dubrovnik, specijalicom pedijatrije i subspecijalicom pedijatrijske kardiologije. Za „Vidru“ je otkrila najveće izazove s kojima se susreće kao liječnica te komentirala manjak pedijatar na području ne samo Dubrovnika, nego i cijele Hrvatske.

Zašto ste postali pedijatrica? Koji su bili Vaši ciljevi tijekom studiranja medicine?

Čim sam upisala fakultet medicine, znala sam da želim biti pedijatar. Oduvijek sam voljela raditi s djecom i mislim da je rad s djecom lijep jer su djeca vesela, spontana, znatiželjna. Nema ljepšega osjećaja od onoga kada pomogneš bolesnome djetetu. Nisam nikad požalila zbog svoje odluke.

S čime se najteže nosite kao pedijatrica?

Najteže budu stresne i izazovne situacije – nekad trebamo liječiti teško bolesnu djecu pa u posao unesete i svoje emocije. No, čim vidite da se trud isplatio i da je dijete izliječeno, to predstavlja najveći uspjeh. Teško je jer, kao što svi znaju, danas je dosta manje pedijatar pa se čini da smo stalno na poslu. Nadam se da će se u budućnosti stanje popraviti i da će se broj pedijatar povećati.

Spomenuli ste manjak pedijatar. Kako komentirate taj problem u cijeloj državi?

Mislim da u ovom trenutku medicina nije baš tako atraktivna zato što je zahtjevna. Medicina se dugo studira pa nakon studija dolazi specijalizacija koja traje pet godina, a ako ćete nastaviti sa subspecijalizacijom, potrebne su još dvije-tri godine.

Potrebne su godine i godine da bi netko postao specijalist ili subspecijalist koji će se baviti granom medicine koju voli.

Postoje li neki specifični zdravstveni izazovi za djecu koji su povezani sa životom u turističkom gradu?

Da, živimo u turističkom gradu i ljeti imamo dosta veći broj pacijenata – osim naše djece dolaze nam i stranci sa svojom djecom. To nam otežava posao jer je broj pregleda u našim ambulancama tada dvostruko ili trostruko veći, a mi imamo isti broj liječnika, tako da nas to još dodatno iscrpljuje.

Što se sve može promijeniti u hrvatskom zdravstvenom sustavu kako bi postao bolji i pristupačniji?

Trebalo bi mladima medicinski fakultet približiti, pogotovo onima koji vole raditi s ljudima i djecom. Potrebno je omogućiti što više edukacija. Ja sam dugo čekala specijalizaciju, četiri godine. Sada je to nešto brže, stoga ljudi brže i nađu posao. Danas je mladima u Dubrovniku velik problem stambeno pitanje pa se često odlučuju za život i posao u većim gradovima.

Smatrate li da zbog zaostataka u zdravstvenom sustavu Dubrovnik ne zaslužuje svoju titulu „Dubrovnik – prijatelj djece“ ili je ona ipak opravdana?

Mislim da Dubrovnik zaslužuje svoju titulu. Nas pedijatar možda nema puno, ali svi radimo srcem. Te mane sustava najčešće se neće ni osjetiti jer dajemo sve od sebe.

Razgovarala: Laura Obradović, 7. c

Više modernih parkova

Dubrovnik žudi za adekvatnim sportskim, odnosno rekreacijskim prostorima. Nema modernih dječjih igrališta, a neka su čak i nesigurna.

Naše su novinarke obišle pojedine gradske četvrti i provjerile stanja dječjih igrališta te istražile prostore koji bi se mogli prenamijeniti i bolje iskoristiti za potrebe djece. Velik dio Babina kuka nije iskorišten pa bi bila prava šteta da se ne izgradi veliki dječji park, a djeca bi, kako zaključuju, tamo bila sigurnija nego u samom centru grada. Iako nova šetnica u Uvali Lapad privlači brojne ljude, svakako bi trebalo pažnju usmjeriti i na dječji prostor koji je potrebno modernizirati. Jedan je park obnovljen, ali svakako ga je potrebno dodatno opremiti. Sigurne su da bi djeca i iz drugih dijelova grada tada češće dolazila u Lapad.

Budući da je Dubrovnik turistički grad, plaže i nisu toliko prilagođene djeci, tj. obiteljskim druženjima na istima. Većina aktivnosti za djecu na plažama plaća se i izrazito je skupa, a igrališta u Starom gradu tijekom sezone djeci su često nedostupna zbog velikoga broja turista.

Potrebno je pohvaliti i izgradnju novoga dječjeg igrališta u Pilama koje će djeci omogućiti spoj igre i edukacije jer je oblikovano kao interpretacija dubrovačke povijesne jezge. U projektu sudjeluju i učenici Slikarskoga odjela Umjetničke škole Luke Sorkočevića, čime projekt dobiva dodatnu vrijednost i posebnu kreativnu dimenziju.

Pripremile: Petra Radić i Mara Vodopić, 6. a

Uz plažu prazan prostor

Obnovljeni park u Lapadu

Neka bude ljepše i sigurnije

Ulaganje u sport

Sportski prostori vape za obnovom, a inflacija je utjecala na cijene članarina u dječjim sportskim klubovima. Treba istaknuti kako je Grad reagirao na povećanje cijena te je odlučeno kako cijena članarina ne smije prelaziti iznos od 30 eura.

Budući da je Dubrovnik grad iz kojega potječu brojni sportaši i sportašice, potrebno je ulagati u sportski život, obnoviti stare te graditi nove prostore u kojima će stasati nova sportska imena.

Prometni izazovi

Sigurnost djece u prometu još je jedan veliki problem u Dubrovniku. Izvan pješačkih zona, u prometu često vlada kaos, pogotovo ljeti, u srcu turističke sezone. Neki su pješački prijelazi opasni - nemaju semafor ili su slabo označeni.

S druge strane, za pohvalu je provođenje čestih **kampanja** koje promiču sigurnost u cestovnom prometu kako bi djeca naučila biti odgovorna u prometu.

Također, prošle smo godine pisali o uspostavljanju prve **Školske prometne jedinice** u posljednjih 20 godina na području naše županije. I ove su godine naši učenici nastavili svoj rad u istoj. U sklopu preventivno-edukativne akcije usmjerene na povećanje sigurnosti u prometu učenice Lena, Laura i Karla sudjelovale su u kampanji „NE vozi bez pojasa, NE tipkaj dok voziš“. Zajedno s policijskim službenicima vozačima i putnicima

Karla, Lena i Laura

na najfrekventnijim prometnicama djelile su informativne letke podsjećajući ih na važnost pravilnoga korištenja sigurnosnoga pojasa te opasnosti od korištenja mobitela za vrijeme vožnje.

Svake godine nekoliko puta naše najmlađe učenike posjeti policijski službenik koji s njima razgovara o prometnim pravilima i ponašanju u prometu. Na zanimljiv im način objasni što znači biti odgovoran sudionik u prometu.

Predavanje o prometnoj sigurnosti

Gužve i buka

Kad se u Dubrovniku spominje kaos u prometu, nemoguće je ne spomenuti ogromni broj turista koji ga posjećuje. Velike gužve i buka čine svakodnevni život svima, a posebice djeci, stresnim i nelagodnim.

Grad je unatoč velikom broju ljudi tijekom sezone poprilično **ČIST I UREDAN** te ima razvijenu mrežu javnoga prijevoza koja, doduše, bolje pokriva sam grad, a lošije okolna mjesta, tako da ima mjesta za napredak.

Turizam je također djelomično odgovoran za veliku inflaciju u Dubrovniku. Sve više mladih obitelji seli se u druge gradove jer su zemljišta preskupa.

ODGOJ I OBRAZOVANJE

Modernizacija vrtića i škola

Grad često ulaže u modernizaciju škola i vrtića, stoga je novu pedagošku 2025./2026. godinu Dubrovnik dočeka bez ijednoga djeteta na listi čekanja.

Bolji uvjeti za rad i boravak

Završena je energetska obnova Škole s posebnim programom, čime su značajno unaprijeđeni uvjeti boravka i rada u školskom prostoru. Obnova je obuhvatila različite radove usmjerene na povećanje energetske učinkovitosti i podizanje kvalitete školskoga okruženja. Tijekom radova postavljena je nova fasada s toplinskom izolacijom, zamijenjeni su fasadni otvori te je modernizirana rasvjeta ugradnjom energetski učinkovite LED rasvjete. U sklopu obnove ugrađena je i dizalica topline koja dodatno doprinosi održivosti i smanjenju potrošnje energije. Posebna se pažnja posvetila i uređenju vanjskoga prostora. Postavljene su nove klupice kao i držači za bicikle koji potiču zdrav način dolaska u školu. Obnovljena zgrada osigurat će ugodnije i kvalitetnije uvjete za svakodnevni rad učenika i djelatnika. Naši su se učenici u obnovljene prostore ponovno vratili na početku drugoga polugodišta te su s veseljem nastavili svoje školske obaveze u ljepšem okruženju.

Vesela učionica

Nova fasada

Nijedna predstava za djecu?

Pretražujući programe Gradskoga kazališta Marina Držića i kina, primijetili smo zapravo siromašan program namijenjen djeci. Ono što nam je bilo zanimljivo jest činjenica da u stalnoj postavi kazališta ne postoji nijedna predstava za djecu. One su obično organizirane za vrijeme turističke sezone ili nekih većih gradskih događaja. U kinima se češće mogu pronaći sadržaji za djecu i mlade.

Smatramo da bi se svakako trebala obratiti pažnja na ovaj problem jer djeca u Dubrovniku, kada je riječ o kulturnom uzdizanju, ostaju zakinuta u odnosu na djecu u drugim gradovima u Hrvatskoj.

Napisali: Viktor Radić i Petar Boris Veselić, 6. b

CENTAR ZA DJECU, MLADE I OBITELJ DUBROVNIK

Provođenje brojnih dječjih aktivnosti

Centar za djecu, mlade i obitelj ustanova je Grada Dubrovnika koja za osnovnu zadaću ima kreiranje edukativnih, zabavnih, participativnih i psihosocijalnih sadržaja za djecu, mlade i obitelj u Dubrovniku. Neke od istaknutijih aktivnosti Centra jesu produkcija javnih aktivnosti Foruma mladih Grada Dubrovnika, Dubrovačkoga karnevala, Dubrovačkoga zimskog festivala te suradnje s gradovima prijateljima.

Dubrovački karnevo

Naši učenici sudjeluju u brojnim aktivnostima poput manifestacija „O čemu sve pišemo“, „Drame i poezije“, „Mladi kantautori i bendovi“, „Smotra kolendara“ i mnogih drugih. Redovito sudjeluju na Dubrovačkom karnevalu, kao i na Dubrovačkom zimskom festivalu.

Naši kantautori

Intervju sa Žarkom Dragojevićem

UVIJEK TREBA UČITI OD MLAĐIH KAO ŠTO ONI UČE OD NAS STARIJIH

Razgovarali smo sa Žarkom Dragojevićem, ravnateljem Centra za djecu, mlade i obitelj Dubrovnik. Je li Dubrovnik uistinu grad u kojem djeca mogu rasti sigurno, kreativno i sretno? Otkrili smo koje projekte i aktivnosti Centar provodi za najmlađe, kako podržava mlade u razvoju talenata, ali i što bi još moglo biti učinjeno da naš grad postane savršeno mjesto za djecu.

Čime se točno bavi Centar?

Centar je najmlađa ustanova Grada Dubrovnika koja se od 1. siječnja 2025. godine počela baviti kulturno-umjetničkim, edukativnim, kreativnim, psihosocijalnim i mnogim drugim aktivnostima koja se tiču izvanastavnih aktivnosti za djecu. Sve ono što se radi u školi pokušavamo na jedan drugačiji način približiti mladima.

Dubrovnik ima status „Grad – prijatelj djece“. Kako bi takav grad trebao izgledati u svakodnevnom životu djece?

Uskoro se, točnije 4. veljače, obilježava točno 20 godina od kada je Dubrovnik dobio titulu „Grad Dubrovnik – prijatelj djece“, stoga smo odlučili, zajedno s brojnim drugim partnerima, dodatno se potruditi i organizirati što više programa kako bismo ovu cijelu godinu posvetili tom statusu. Kao ravnatelj smatram da treba uvijek povećavati broj programa i da ih nikad nije dovoljno. Mlade, bistre glave treba okupirati, pogotovo danas kada su okruženi mobitelima i računalima. Također, mislim da djeca trebaju što više raditi rukama, više se družiti i razgovarati. Nastojat ću u ove četiri godine organizirati što više programa i oslušivati tvoje, ali i potrebe tvojih vršnjaka.

Kultura i umjetnost važne su za odrastanje djece. Sudjeluje li Centar u organiziranju kulturnih programa ili radionica?

Centar sudjeluje u organizaciji brojnih kulturnih programa i radionica. U studenom i prosincu se održavao Dubrovački zimski festival pa su djeca mogla prisustvovati mnogim aktivnostima u cijelome gradu. Neke se radionice događaju upravo u prostorijama Centra, a neke su organizirane na drugim mjestima. Uskoro nam se bliže Dubrovački karnevo, a iz mjeseca u mjesec

Viktor i ravnatelj Žarko

održavaju se raznovrsne aktivnosti Foruma mladih. Sudjelujemo i u obilježavanju Međunarodnoga dana mladih te Dječjega tjedna. Istaknuo bih i međunarodne suradnje – naši mladi glazbenici svake godine idu u grad Bad Homburg, u Njemačku. Zajedno s vršnjacima imaju priliku svirati i predstaviti svoj talent.

Na koje je sve načine Dubrovnik prilagođen djeci i mladima? Možete li navesti neke primjere iz prakse?

Centar je u 2025. godini sudjelovao u obnovi parka u Uvali Lapad, a pomogle su nam dubrovačke umjetnice Lena Kramarić i Petrunjela Vuković uz pomoć kreativnih dubrovačkih osnovnoškolaca. Dobar je primjer i izgradnja novoga parka u Pilama. Nadalje, Grad Dubrovnik cijelo vrijeme ulaže sredstva u dječje vrtiće i škole te u brojne manifestacije koje organizira Centar, druge ustanove i gradska poduzeća. Naglasit ću da uvijek treba težiti boljemu i uraditi još više od trenutnoga, jer se svi mi, koji radimo u gradskim ustanovama, trudimo u postojećem okviru ostvariti što više ideja i projekata koji su iznimno važni za naše sugrađane.

Smatram da je važno slušati mišljenje djece kada se donose odluke koje ih se tiču. Imaju li djeca u Dubrovniku priliku reći što misle?

Apsolutno treba slušati djecu i mlade jer na vama svijet ostaje i to nije samo floskula koja se godinama proteže. Uvijek treba učiti od mlađih baš kao što vi učite od nas starijih. A što se tiče izražavanja ideja koje si spomenulo, formirano je Dječje gradsko vijeće koje vodi Društvo „Naša djeca Dubrovnik“ i njegovi se članovi bave društveno-političkim pitanjima uz pomoć starijih

kolega koji donose odluke na razini Grada Dubrovnika. Nedavno su dvije djevojčice posjetile Hrvatski sabor gdje su imale priliku iznijeti ideje koje zastupaju. Pozivam sve mlade koji su zainteresirani da se slobodno priključe. Također, imamo dječjega gradonačelnika koji predstavlja vaše ideje onima koji odlučuju.

Kako Centar surađuje sa školama i roditeljima?

Centar školama i roditeljima nudi aktivnosti koje organiziramo samostalno i u suradnji s mnogobrojnim partnerima, a važno je istaknuti da su sve besplatne. Svi koji žele više učiti i družiti se mogu se prijaviti jer postoji ograničen broj mjesta, ovisno o tipu radionice. Uvijek smo otvoreni za nove suradnje i u prethodnoj smo godini surađivali s više od 15 udruga. Svoje aktivnosti nudimo svim dubrovačkim i srednjim školama. S druge strane, svaka škola i odgojno-obrazovna ustanova ima svojega ravnatelja koji donosi program i plan rada. Mi im ponudimo suradnju, no to ne znači da je moraju prihvatiti.

Koje probleme djeca i mladi u Dubrovniku najčešće imaju danas?

Govorit ću iz svoje perspektive. Mislim da je danas najveći problem, nakon koronavirusa, prekomjerno zatvaranje u male, izolirane jedinice, bilo da je to u vlastitom domu ispred ekrana ili u grupe koje se ne družu međusobno. Nisam psiholog niti socijalni radnik pa to ne mogu potkrijepiti statistički, ali u razgovorima s mladima uviđam potrebu za što većom komunikacijom i prilagodbom socijalnih vještina.

Na koji način Centar doprinosi promicanju sigurnosti djece na internetu?

Trenutno smo u pregovorima s Centrom za sigurniji internet. Republika Hrvatska, prema smjernicama Europske unije, trebala bi u svakoj županiji osnovati jedan takav centar koji će uključiti stručnjaka za elektrotehniku i digitalne znanosti, jednoga psihologa i socijalnoga radnika. Takav centar trebao bi djelovati u sklopu našega Centra i tada bismo u svakoj školi u županiji mogli održavati predavanja i edukacije. Nužno je da postoji, po uzoru na Plavi telefon, telefon za hitne slučajeve kako bi se u slučaju problema roditelji ili sama djeca mogli javiti i zatražiti pomoć interventnoga tima.

Na što ste u Dubrovniku najviše ponosni kada je riječ o djeci i mladima?

Spomenuo sam već manifestacije Foruma mladih te Dubrovački karnevo i Dubrovački zimski festival. Kada sam bio tvajih godina, postojalo je jako malo

ovakvih aktivnosti u tom poslijeratnom vremenu, stoga se mladi glazbenici, fotografi, novinari nisu mogli toliko izraziti. Tek negdje od 2005. pa do danas vidim veliki pomak. Također, prije nisu postojale međunarodne suradnje. Na razini Grada, ali i Dubrovačko-neretvanske županije, sve se više i više otvaramo kao zajednica. Suradnjama je doprinio i ulazak u Europsku uniju pa se brišu državne granice i vi mladi dobivate priliku za jedan slobodniji život i komunikaciju s vršnjacima s kojima ćete sutra stvarati bolji svijet.

Koju biste poruku poslali djeci u Dubrovniku? Što je najvažnije za sretno i zdravo djetinjstvo?

Najvažnije je da budete svoji i da uvijek postavljate pitanje više. Nikada se nemojte sramiti pitati što vas zanima i izraziti svoje mišljenje. Najgore od svega je kada šutite. Bolji grad, bolju državu i bolji svijet gradimo kada pitamo i kada se ne bojimo reći što mislimo. Budite hrabri i najbolje će vam stvari same doći.

Razgovarao: Viktor Radić, 6. b

TITULA NIJE GARANCIJA SAVRŠENOGA OKRUŽENJA

Iako Dubrovnik već dvadeset godina nosi titulu „Grad – prijatelj djece“, stvarnost pokazuje da uvijek postoji prostor za poboljšanje. Grad se može pohvaliti mnogim pozitivnim primjerima kao što su modernizacija vrtića i škola, obnovljeni parkovi te brojni kulturni i edukativni programi koje provodi Centar za djecu, mlade i obitelj. S druge strane, izazovi poput nedostatka pedijataru, prometne nesigurnosti, ograničenih prostora za igru i pritisaka turističke sezone pokazuju da titula sama po sebi nije garancija savršenoga okruženja za djecu.

Ipak, angažman Grada, škola, udruga i same djece pokazuje da je Dubrovnik grad u kojem se ulaže u djecu, njihov razvoj i kreativnost. Ključ ostaje u slušanju djece, odgovornom planiranju prostora i programa te neprekidnom poboljšavanju uvjeta života i odrastanja. Dubrovnik možda nije savršen, ali njegova predanost mladima i djeci daje snažan temelj da zaista postane mjesto u kojem djeca mogu rasti sigurno, sretno i kreativno.

Napisala: Laura Obradović, 7. c

Županijska natjecanja 2025.

Matematika

Petar Boris Veselić, učenik 5. b razreda, osvojio je prvo mjesto na Županijskom natjecanju iz matematike pod vodstvom mentorice Mije Gunjine.

Luciana Gospodnetić (7. a), čija je mentorica učiteljica matematike Ivanka Učović, osvojila je treće mjesto na natjecanju.

Informatika

Na Županijskom natjecanju iz informatike **Korina Lujo** (5. c) osvojila je prvo mjesto, **Iva Lučić** (7. a) drugo mjesto, a **Luciana Gospodnetić** (7. a) treće mjesto. Mentorica učenicama je učiteljica informatike Sandra Lambeta.

Geografija

Na Županijskom natjecanju iz geografije učenik 5. b razreda **Petar Boris Veselić** osvojio je prvo mjesto te bio predložen za držanu razinu natjecanja.

Ivan Prkačin, učenik 8. b razreda, također je osvojio prvo mjesto. Njihova je mentorica učiteljica geografije Nikolina Šaić.

Biologija

Na Županijskom natjecanju iz biologije **Luciana Gospodnetić**, učenica 7. a razreda, osvojila je treće mjesto. Njezina je mentorica učiteljica biologije Franica Barač.

Engleski jezik

Učenica 8. a razreda **Sara Ćurković** osvojila je treće mjesto na Županijskom natjecanju iz engleskoga jezika pod mentorstvom učiteljice Svjetlane Živalj.

Tehnička kultura

Modelarska je liga ekipno natjecanje učenika u području modelarstva/maketarstva, a svaka ekipa ima dva učenika. Pod mentorstvom učiteljice tehničke kulture Nives Radović natjecale su se učenice **Iva Lučić** (7. a), **Antea Jović** (7. c), **Antonia Miloslavić** (8. a) i **Lara Krile** (8. b). Antonia i Lara osvojile su 2. mjesto, a Iva i Antea 3. mjesto.

Lara, Antonia, mentorica Nives, Antea, Iva

Državna natjecanja 2025.

Que Viva España

U Poreču se od 28. do 30. travnja održalo Državno natjecanje iz španjolskoga jezika. Izrazito smo ponosni jer su naši učenici **Luisa Andrade Jemo, Paula Ćatić i Nicolas Andrade Jemo** bili pozvani na isto.

Nicolas Andrade Jemo, učenik 8. b, osvojio je prvo mjesto na Državnom natjecanju iz španjolskoga jezika. Na istom je natjecanju njegova sestra Luisa Andrade Jemo, učenica 8. c, osvojila drugo mjesto. Ne sumnjamo da bi i Paula ostvarila odličan uspjeh, no iz privatnih razloga nije mogla pristupiti natjecanju.

Učiteljica Marijana, Nicolas i Luisa

Njihova je mentorica učiteljica španjolskoga jezika Marijana Njirić koja već nekoliko godina zaredom ostvaruje izvrstan uspjeh s djecom na državnim natjecanjima. Učiteljica Marijana podijelila je s nama svoje utiske s natjecanja.

„Putovanje na državno natjecanje bilo je prilično naporno, rekli bismo figurativno, prava Odiseja s obzirom na to da smo krenuli u ranim jutarnjim satima, putem se zaustavljali pokupiti natjecatelje iz drugih dalmatinskih županija, a na povratku nas je čekala cjelonoćna vožnja. Usprkos tomu, vjerujem da bi naši učenici rekli da je ta „muka“ vrijedila svake minute. Što se samoga natjecanja tiče učenici su se natjecali u četirima kategorijama (čitanje s razumijevanjem, slušanje s razumijevanjem, govorenje i pisanje) i ostvarili su visoki broj bodova. Međutim, to je ono manje važno. Ono što nam je važnije su lijepe uspomene, nova poznanstva, upoznavanje novih krajeva i ugodno provedeno vrijeme u dobrom društvu. Do zadnjega smo se trenutka nadali da ćemo naći način da nam se i naša Paula pridruži na natjecanju, no nismo uspjeli. Veselimo se susretima na nekim novim natjecanjima sljedećih godina. Natjecanja su nam, zapravo, samo opravdanje, uživamo u putovanjima i u novim doživljajima.“

Iva, mentorica Nives i Mia

Tehnička kultura

Četvrta u državi

U Segetu Donjem od 26. do 29. svibnja održana je državna razina 67. Natjecanja mladih tehničara gdje su se natjecale i naše dvije učenice **Mia Vranješ i Iva Lučić**. Mia je osvojila 4. mjesto u kategoriji Graditeljstvo, a Iva je zauzela 11. mjesto u kategoriji Modelarstvo uporabnih tvorevina. Mijina i Ivina mentorica jest Nives Radović, učiteljica tehničke kulture.

Državna smotra LiDraNo 2025.

Državna smotra LiDraNo 2025. održala se od 5. do 7. svibnja u Vinkovcima, a na nju bili su pozvani učenik **Petar Boris Veselić** (5. b) te školski časopis „Vidra“. Petar je na Smotri izveo monolog „Pro-tiv ekrana“ R. Dahla, a časopis su predstavljale učenice 8. c razreda **Luisa Andrade Jemo** i **Laura Đurić**, glavne urednice lista. Mentorice učenicima su Lucija Stahor i Matea Mustapić, učiteljice hrvatskoga jezika.

Strogi sud

BILA JE TO PRAVA AVANTURA

Probudio sam se u ponedjeljak oko tri ujutro jer smo se prema Vinkovcima uputili u četiri sata. Osjećao sam se zbilja umorno. Do našega konačnoga odredišta imao sam dovoljno vremena da bolje upoznam troje novih prijatelja: Saru iz Metkovića, Filipa iz Imotskoga i Karla iz Dubrovnika. Sada, kad je prošlo neko vrijeme, mogu reći da je Sara malo zapovjednički nastrojena, a Karlo i Filip su šašavi momci. Zabavljali smo se svim i svačim, ipak je put trajao nemilosrdnih dvanaest sati. Dvanaest sati, naglasit ću još jednom!

U Vinkovce smo stigli u popodnevnim satima, smjestili se u hotel i otrčali na generalnu probu koja se odvijala u Gradskom kazalištu „Joza Ivakić“. Većina točaka mi se svidjela iako su mi neke, moram priznati, bile i dosadne.

Uz lijenu rijeku Bosut

Petar i Luisa sa svojim mentoricama

Na probi su mi kazali da tu istu večer nastupam u 21.30. Iskreno, nije mi bilo nimalo svejedno, bio sam jako uznemiren. Tremu bih svakako imao, ali trema u kombinaciji s umorom koji sam osjećao nakon toliko dugoga putovanja iz tadašnje perspektive bila bi kobna. Moja je mentorica reagirala na takav poredak nastupa iz opravdanih razloga, stoga je moj nastup odgođen.

Nakon probe pojeli smo večeru i malo smo prošetali gradom. Hrana u hotelu i nije bila baš po mojem ukusu, možda sam samo previše izbirljiv, pa sam svaki dan vodio rasprave s učiteljicama o tome koliko sam pojeo za doručak, ručak i večeru.

Ceremonija otvaranja državne smotre bila je poprilično zanimljiva. Kad su završili svi nastupi, vratili smo se u hotel. Sobu sam dijelio s Filipom i Karlom. Te noći uslijedila je drama. Počela je padati jaka kiša i hotel je poplavio. Zavladao je panika. Neki su čak morali napustiti svoje sobe i preseliti se u nove. Ovo je za mene bila jako duga istresna noć, jer sam jedan od onih koji se malo boji nevremena. Ujutro smo ustali oko 7 sati i doručkovali. Moram priznati da je doručak bio puno ukusniji nego večera. Uslijedio je obilazak pojedinih dijelova grada onoliko koliko nam je vrijeme dopustilo. Vinkovci mi djeluju kao jako lijep grad, šteta što ga nismo mogli bolje upoznati. Imao sam veliku želju pogledati Sarin

i Filipov nastup. Zbilja su bili dobri! I ovo ne pišem samo zato što sam se sprijateljio s njima.

Popodne sam imao još jednu finalnu probu pred sam nastup. Već me tada počela hvatati trema koju sam svakako očekivao, no nije me spriječila da izvedem svoj monolog. Na okruglome stolu nisam baš bio dovoljno sabran da pamtim sve komentare, ali rekao bih da su većinom bili zadovoljni mojim nastupom. Jedino sam upamtio da sam im ostao prepoznatljiv po tome što je moja učiteljica tražila odgodu nastupa. Mentorica kaže da sam bio izvrstan.

Luisa na predstavljanju časopisa

Zadnji smo dan proveli više-manje u priprema-ma za put prema Dubrovniku. Pojedini učenici i učiteljice iz autobusa imali su organizirane okrugle stolove, a neki su bili slobodni. Nakon zatvaranja smotre krenuli smo prema jugu. Najviše nas je razveselio McDonald's. Kako i ne bi kad ga nemamo u Dubrovniku. Cijelim putem pratili smo konklavu, ali papa taj dan nije bio izabran. U autobusu je bilo vrlo živahno – pjevali smo i plesali. Ne postoji uzalud vjerovanje da ćeš oplakati nakon puno smijeha. Negdje oko Zagreba vozač je zalutao – umjesto prema Dubrovniku vozio je u suprotnom smjeru. Opet mi nije bilo nimalo svejedno, pogotovo zato što je već pala noć. No, i to se nekako riješilo, vozač je vrlo brzo uhvatio pravu putanju.

U Dubrovnik smo stigli oko dva ujutro. Dočekala me mama, a ujutro smo bili oslobođeni nastave. Sva sreća! Bila je to prava avantura koju vjerujem dugo neću zaboraviti.

Petar Boris Veselić, 6. b

Europsko prvenstvo iz engleskoga jezika

Državna razina međunarodnoga natjecanja iz engleskoga jezika „Hippo English Language Olympiad“ održala se 11. svibnja na mreži u našoj školi. Učenicice **Domenika Ćurković** (5. a), **Laura Obradović** (6. c) i **Laura Đurić** (8. c) sudjelovale su u državnom finalu, a izlučna razina natjecanja sastojala se od ispita čitanja i ispita uporabe jezika. Učenica Laura Đurić plasirala se na europsko prvenstvo koje se održavalo od 26. do 28. svibnja Lido di Jesolu u Italiji. Laurina je mentorica učiteljica engleskoga jezika Svjetlana Živalj.

Laura u Italiji

Natjecanja predstavljaju važan dio školskoga života jer učenicima pružaju priliku da pokažu svoje znanje, vještine i kreativnost u određenom području. Sudjelovanje na takvim događanjima potiče samopouzdanje, razvija kompetencije i motivira učenike na redovni rad i usavršavanje. Naša je Laura s nama podijelila svoje utiske putovanja u Italiju.

Laura i mentorica u điru

Domenika, Laura O. i Laura Đ.

„Sudjelovanje na europskom finalu međunarodnoga natjecanja iz engleskoga jezika bilo je nevjerojatno iskustvo koje ću dugo pamti. Sa svojom sam mentoricom Svjetlanom Živalj provela dva dana u talijanskom gradiću Lido di Jesolo, a tamo su nam se pridružili učenici iz različitih dijelova Europe što je samo dodatno obogatilo cijelo putovanje. Prvi smo dan započele doručkom, a zatim smo obišle obližnju plažu. Dan je bio sunčan, a more mirno, stoga nam je ta šetnja bila idealna priprema za ono što je uslijedilo. Oko 11 sati krenule smo do mjesta na kojem se održavalo natjecanje gdje smo dobile upute za pisanje ispita. Nakon pisanja uputile smo se prema Veneciji. Razgledavale smo poznate spomenike poput Mosta uzdaha, Trga svetog Marka, Bazilike svetoga Marka i mnoge druge. Kiša nije nimalo narušila ljepotu Venecije. Vratile smo se na večeru, a poslije sam čak uspjela otići i na panoramski kotač s nekoliko prijateljica. Dodjela nagrada počela je u 21.30. Iako nisam bila među prvim trima mjestima, sretna sam što sam uopće sudjelovala na ovako velikom događaju. Sutradan smo krenule prema Hrvatskoj, a u Dubrovnik smo stigle malo prije ponoći. Stvarno mi je bila čast sudjelovati na ovome natjecanju i mogu reći da sam uživala oba dana. Venecija je prelijepa, a spomenula bih i sve ljude koje sam upoznala na putu, susretljivi su, ugodni i dragi. Želim puno sreće našoj školi i učenicima sljedećih generacija koji će sudjelovati na Hippo natjecanju.“

Pripremila: Katarina Herceg, 6. a

Matematički olimpijac

U srijedu, 22. listopada, održano je drugo kolo Hrvatske matematičke olimpijade za kadete (HMOK) u kojemu je sudjelovao naš **Petar Boris Veselić** koji je svojim sjajnim rezultatom u prvom kolu izborio mjesto među najboljima u državi. Zadatci na ovom natjecanju predstavljaju najveći izazov za osnovnoškolce koji vole matematiku i logičko razmišljanje, a obuhvaćaju teme iz djeljivosti, geometrije, kombinatorike i algebre. S ponosom ističemo da je Petar Boris u iznimno jakoj konkurenciji osvojio 5. mjesto na razini cijele Hrvatske! Petrova je mentorica učiteljica matematike Mia Gunjina.

Petar u Splitu

Ponosni na Karla

Prvi na Klokanu

Učenik 2. a razreda **Karlo Domes Matić** osvojio je 1. mjesto na matematičkom natjecanju „Klokan bez granica“ koje se održalo 22. ožujka. Natjecanje organizira Hrvatsko matematičko društvo, a ono se održava isti dan u isto vrijeme u mnogim državama članicama diljem svijeta. Cilj je natjecanja popularizacija matematike, razvijanje logičnoga i kombinatoričkoga mišljenja te pozitivnoga stava prema matematici. Karlova je mentorica učiteljica Ivana Frka.

Tri Oskara znanja

U Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskoga u Zagrebu održana je svečana dodjela nagrade Oskar znanja za školsku godinu 2024./2025. u organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje.

Nagrada Oskar znanja dodjeljuje se učenicima osnovnih i srednjih škola za osvojeno 1. mjesto na državnoj razini natjecanja iz znanja, glazbe i plesa te za iznimna postignuća ostvarena na međunarodnim natjecanjima i olimpijadama.

Izrazito smo ponosni što su među nagrađenima i naše učenice **Paula Čatić** (kategorija kvinteta) i **Zita Medo** (kategorija trija) te učenik **Nicolas Andrade Jemo** (španjolski jezik).

Čestitamo od srca našim učenicima i njihovim mentorima. Želimo vam još puno ovakvih nagrada!

Nicolas, Paula i Zita

Sportska natjecanja 2025.

ODBOJKA

U OŠ Župa Dubrovačka 16. svibnja održalo se Županijsko natjecanje za učenice do 6. razreda u odbojci. Učenice naše škole osvojile su 2. mjesto, a za školu su nastupile: Rafaela Plećaš, Mia Vranješ, Kristija Polanda, Deša Lasica, Tara Ćoso Šoletić, Lena Milić, Mara Kralj, Dora Hazdovac, Marijeta Repović, Karmen Repović, Mirela Grivić (6. r.) i Iris Milić (5. r.). Voditeljica je ekipe Marina Radić.

Srebrne odbojkašice

Plivači i mentorica

PLIVANJE

U Korčuli se 11. studenoga održalo Županijsko školsko natjecanje u plivanju za učenike osnovnih škola. Za našu su školu plivali Lovro Ljubišić (7. r.), Drago Ulaga (6. r.), Matija Vranješ (4. r.), Juraj Martić i Baldo Miljas (5. r.). Učenici su osvojili treće mjesto. Voditeljica je ekipe nastavnica tjelesne i zdravstvene kulture Sandra Tošović.

STOLNI TENIS

U našoj školskoj sportskoj dvorani 3. prosinca održalo se Županijsko natjecanje u stolnom tenisu za učenike i učenice osnovnih i srednjih škola. Na natjecanju su nastupili i učenici naše škole u sljedećem sastavu: Sven Dragobratović (7. r.), Šimun Ćatić (5. r.), Jakov Krečak (3. r.) i Lukša Uhodić (8. r.). U jakoj konkurenciji od deset škola naši su učenici osvojili visoko treće mjesto. Voditeljica je nastavnica Sandra Tošović.

Učenici s mentoricom

Učenici s trenerom

BADMINTON

U školskoj sportskoj dvorani naše škole 9. prosinca održalo se Županijsko natjecanje ŠSD-a osnovnih i srednjih škola u badmintonu. Učenici koji su nastupili u muškom sastavu su: Maro Tutman, Petar Vukšić (8. r.), Hrvoje Ribičić (6. r.) i Maro Sutić (3. r.). Osvojili su prvo mjesto. Ovim rezultatom dječaci su izborili nastup na državnoj razini natjecanja koja se održava početkom ožujka u Poreču. Voditelj je ekipa trener ŠSD-a Vlaho Čerjan.

ŠAH

U našoj školi 28. ožujka održano je ekipno prvenstvo učenika dubrovačkih škola u šahu. Nastupilo je 8 ekipa iz četiriju škola s preko pedeset igrača na turniru švicarskim načinom sparivanja. Igralo se tempom 10 minuta po igraču plus 5 sekundi dodatka po potezu. Ekipa naše škole osvojila je drugo mjesto u sljedećem sastavu: Andrija Crnčević, Ana Jančić, Matej Brkić, Nikša Miljas, Maro Rabušić, Elizabeta Prkačin, Ivan Krstović, Šimun Šimović i Aria Mojaš. Njihov je voditelj Frano Jančić.

Pripremila: Iris Milić, 6. b

Intervju s Andrijom Crnčevićem

Kraljevska igra u rukama mladoga talenta

U svijetu brzih poteza, ali i još bržega razmišljanja, šah zauzima posebno mjesto. Iako ga mnogi doživljavaju kao igru za odrasle, ovaj sport sve češće osvaja i mlađe generacije. Među njima je i naš sugovornik Andrija Crnčević, učenik 4. a razreda, koji postiže odlične uspjehe na šahovskim natjecanjima. U ovom intervjuu otkriva kako je zavolio šah, što mu je u toj igri najdraže i najteže te kojim ga važnim životnim lekcijama šah uči.

Tko te naučio igrati šah?

Šah sam prvi put vidio u prijatelja iz Zagreba kad sam imao možda 5 godina. Nakon toga sam se zainteresirao za tu igru pa me tata počeo učiti osnovnim pravilima. Ubrzo su počela okupljanja mladih šahista u Dubrovniku pod vodstvom Nikše Ivankovića gdje sam upoznao i drugu djecu koja vole šah. Nakon toga sam se počeo ozbiljnije baviti šahom, a prvi trener mi je bio dundo Niko Bubica, dugogodišnji igrač šaha, majstorski kandidat, a ujedno i moj susjed. Zadnje dvije godine trenira me Vladimir Bukal, međunarodni majstor. U međuvremenu sam učio i od drugih šahista, među kojima su bili fide majstor Anvar Turdeyev i Nenad Dimitrijević, no učim i od drugih članova ŠK- a Dubrovnik.

Sjećaš li se kad si odigrao prvu partiju i s kim?

Prvu partiju odigrao sam s tatom kad sam imao pet godina, a prve turnirske partije odigrao sam na državnom prvenstvu u Trogiru gdje sam sa šest godina osvojio 4. mjesto u Hrvatskoj u kategoriji kadeta do 7 godina.

Koja ti je omiljena šahovska figura i zašto?

Omiljena šahovska figura mi je kralj zato što je to najvažnija figura, a u završnici se njime treba znati koristiti.

Što ti je najteže tijekom igre? Imaš li neki trik ili naviku koja ti pomaže da ostaneš koncentriran?

Tijekom igre mi je najteže držati koncentraciju, pogotovo na duljim partijama koje znaju trajati više od tri

sata. Ponekad mi u održavanju koncentracije pomaže gledanje drugih partija u dvorani ili energetska pločica.

Sudjelovao si na brojnim natjecanjima i ostvario sjajne uspjehe. Kako se pripremaš za ista?

Za natjecanja se pripremam na treninzima, igrajući partije u slobodno vrijeme, rješavanjem šahovskih problema, ali i igranjem manjih turnira. Također, često analiziram svoje prošle partije.

Jesi li nekad izgubio partiju koja ti je bila posebno važna? Ako jesi, kako si se osjećao i čemu te to iskustvo naučilo?

Više puta sam izgubio važne partije, uglavnom na državnim prvenstvima. Nisam se osjećao baš najbolje, bio sam tužan i uzrujan, ali me to iskustvo naučilo prihvatiti poraz.

Kako kombiniraš šah, školu i slobodno vrijeme?

Nije lako sve to stizati, ali mi ljubav prema šahu pomaže. Kad dođem iz škole, uglavnom odmah napišem domaći rad, a ostatak vremena rasporedim na šah, igru s obitelji i prijateljima.

Što ti šah pruža, a druge aktivnosti ne?

Igranje šaha me opušta i sve loše misli mi nestanu. Igranje šaha pomaže mi da se bolje koncentriram i u školi – mnoge zadatke koje rješavam na šahu, moram rješavati u glavi tako da ne pomičem figure na ploči.

Razgovarala: Petra Radić, 6. a

NAŠ PLANET, NAŠA SNAGA

Pripremila: Laura Obradović, 7. c

Učenici, učitelji i učiteljice 25. travnja obilježili su Dan planeta Zemlje organiziranjem projektnoga dana „Naš planet, naša snaga“. Raznim edukativnim i kreativnim aktivnostima podigli su svijest o važnosti očuvanja okoliša. Pripremali su zdrave namaze, okušali se u ekolovu, izrađivali brojne mozaike od plastičnih čepova i vodopad od kartona, reciklirali papir, pisali poruke, izrađivali cvijeće od PET ambalaže, sadili razno bilje, učili o pčelama i svjetskim rijekama, a nastali su i modni dodatci od starih majica. Osim što smo se dobro zabavili, pokazali smo kako možemo biti odgovorni čuvari prirode.

Naš planet Zemlja

Mozaik od čepova

Krojači

SVJETSKI DAN SVEMIRA

Povodom Svjetskoga tjedna svemira učenici drugih razreda 8. listopada posebno su se družili u večernjim satima – promatrali su planet Saturn i Mjesec u prekrasnom ambijentu Parka Orsula. Uz profesoricu zemljopisa Jasminku Nikolić djeca su na zanimljiv i zabavan način otkrila brojne činjenice o zvijezdama, planetima i drugim nebeskim tijelima, a zatim su teleskopima i sama zavirila u čudesne dubine svemira.

Agencija „DU2Remember“, koja inače potiče i podržava rad lokalnih udruga i obrazovnih ustanova, ovoga je puta s posebnim zadovoljstvom donirala aktivnost koja promiče učenje i razvija istraživački duh najmlađih. Zahvaljujemo gospođi Jeleni Pavlović Svetini na angažmanu i radujemo se nekom novom druženju!

Večernja škola

SPUSTIMO SE U ĐUROVIĆA ŠPILJU

Učenici uključeni u dodatnu nastavu i izvan-nastavne aktivnosti iz Geografije, Prirode i Biologije, u pratnji ravnateljice Veronike Šmanjak i predmetnih učiteljica Nikoline Šaić i Franice Barač, 3. travnja posjetili su Đurovića špilju i Cavtat. Stručne voditeljice upoznale su učenike s obilježjima špilje te rezultatima

biospeleoloških, geomorfoloških i arheoloških istraživanja iste koja je zanimljiva i po tomu što se proteže ispod uzletišta dubrovačke zračne luke. Nakon posjeta špilji učenici su prošetali poluotokom Ratom u Cavtatu i poznatom cavtatskom rivom, a ostalo je i ponešto slobodnog vremena za druženje.

Priprema, pozor, spuštaj se

MORSKI KONJIC OD SLAME

Naš slamnati konjic

U sklopu „Dana kreativnih i kulturnih industrija Dubrovnika“, manifestacije koju već dvanaestu godinu zaredom organizira Dubrovačka razvojna agencija DURA uz podršku Grada Dubrovnika i Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske, učenici 5. c razreda sudjelovali su na interaktivnoj radionici „Morski konjic“.

Radionica se održala 14. studenoga u Lazaretima pod vodstvom umjetnika Nikole Fallera iz Kiparske kolonije SLAMA. U pratnji učitelja prirode Nebojše Batinovića učenici su izrađivali skulpture od slame. Samostalno su oblikovali srca, a zajedničkim su radom izradili velikoga morskog konjica koji je simbol ovogodišnje teme posvećene očuvanju podmorja i važnosti zaštite morskih ekosustava.

ŠAPE KOJE MIJENJAJU SVIJET

Učenici uključeni u izvannastavnu aktivnost iz Prirode i dodatnu nastavu iz Biologije u pratnji ravnateljice Veronike Šmanjak i učiteljica Franice Barač, Marijane Njirić i Svjetlane Živalj 14. studenoga posjetili su Azil Dubrovnik. Djelatnici su najprije upoznali učenike s poviješću i djelatnostima Azila, a potom je uslijedilo upoznavanje sa psima i informacije o udomljavanju. Učenici su imali priliku prošetati odabrane pse, s njima se igrati i fotografirati. Pred kraj druženja crtali su i pisali poruke psima koje će ostati kao podsjetnik na posjet učenika naše škole Azilu. Iznenađenje je uslijedilo na samom kraju kada su svi dobili diplome i jakne s logom Azila.

ZNAŠ LI TKO JE MAUREMYS RIVULATA?

Zemljoljupci su 7. studenoga nazočili predstavljanju projekta o zaštiti riječne kornjače *Mauremys rivulata*, rasprostranjene u Hrvatskoj jedino na području naše županije. Djelatnica Javne ustanove za upravljanje zaštićenim dijelovima prirode Dubrovačko-neretvanske županije Petra Sisan učenicima je prezentirala podatke o toj ugroženoj i strogo zaštićenoj vrsti te o načinu prepoznavanja i drugih vrsta kornjača u Hrvatskoj kako bi mogli razlikovati domaće kornjače od invazivne, crvenouhe kornjače. Potom je voditelj Škole filma Šipan Miro Bronzić prikazao učenicima edukativni animirani film o kornjači „Mara - život za nove naraštaje” koji na zabavan i poučan način ukazuje na važnost očuvanja riječne kornjače. Učenici su postavljanjem pitanja sudjelovali u predstavljanju projekta, a prijedlog o budućem posjetu staništa kornjače u Majkovima s veseljem prihvatili.

Pažljivo slušamo

Opet ćemo doći...

ZADNJA KLUPA VAN

U srijedu, 12. veljače, Zemljoljupci su s voditeljicom prof. Franicom Barač veselo i ushićeno dočekali svoju klupu od recikliranih plastičnih čepova u čijoj su izradi i sami sudjelovali na radionicama Udruge „Maritimo Recycling”. Klupa krasi naše školsko dvorište, a u potpunosti je otporna na vanjske uvjete.

Eko klupe

Zahvaljujemo svim učenicima i djelatnicima škole koji su na poticaj učiteljice Petrunjele Vuković vrijedno sakupljali čepove, pridonijeli očuvanju okoliša i pokazali da su mali koraci ponekad dovoljni za oplemenjivanje svijeta u kojemu živimo. Vjerujemo da naša klupa nikad neće biti prazna, da će biti klupa prijateljstva, odmora, pisanja zaboravljenoga domaćeg rada, prvih simpatija te da ćemo i dalje sudjelovati u idejama odraslih koji se brinu o našoj zdravoj budućnosti.

SVAKO IME NOSI SVOJU PRIČU

Zamislite da se probudite jedno jutro i nitko vas ne zove vašim imenom. Čudno, zar ne? Imena su nešto posebno – ona nas čine jedinstvenima i pomažu ljudima da nas prepoznaju. Kada netko izgovori naše ime, zna se na koga misli. Dobro, obično se zna jer nekada više osoba na istom mjestu nosi isto ime. No, shvatili ste važnost imena. Često imena uz svoja značenja podrazumijevaju i zanimljive priče o našoj obitelji, kraju ili državi iz kojih potječemo.

U ovom istraživanju željele smo saznati više o imenima učenika – koja su najčešća i najrjeđa imena u školi, koja su njihova značenja, a jedan smo dio posvetile onima koja su svojstvena za dubrovačko područje.

Da bismo mogle analizirati imena u školi, bio nam je potreban popis učenika po razredima, a njega smo zatražile od administratorice e-Dnevnika. Tako smo uvidjele koliko je djece u razredu te kako se zovu. Imena smo zapisivale na papir, a onda brojale i brojale... Postale smo prave male onomastičarke.

onomatistika ili **imenošlovlje** –
grana jezikoslovlja koja proučava vlastita imena

NAJČEŠĆA IMENA

U našoj je školi najčešće muško ime **Luka**. Čak 15 dječaka nosi to ime koje potječe iz latinskoga jezika, a znači 'svjetlost', odnosno 'onaj koji donosi svjetlo, radost i prosvjetljenje'.

Ostala najčešća muška imena su **Ivan**, **Marko**, **Mihael** i **Lovro**.

Kada je riječ o ženskim imenima, deset djevojčica zove se **Petra**. Ovo najčešće žensko ime u našoj školi potječe iz grčkoga jezika, a znači 'kamen' ili 'stijena' te simbolizira snagu, stabilnost, neustrasivost i postojanost.

Nika je drugo najčešće žensko ime, a zatim najveći broj djevojčica nosi ime **Dora**, **Lucija** i **Mara** (kratkosilazni naglasak).

KAKO JE NOSITI NAJPOPULARNIJE IME U ŠKOLI?

Luka Fiorenini: Nisam znao da je moje ime ovako često. Zapravo se nisam trebao zvati Luka. Sestra je željela da se zovem Petar ili Lukas, ali ipak je na kraju izbor pao na Luku.

Petra Radić: Nisam očekivala da će Petra biti najpopularnije ime u školi. Oduvijek mi se sviđa značenje imena i mislim da mi odgovara. Roditelji su se dvoumili između imena Iva i Petra, ali tati se više svidjelo ime koje nosim.

ISTRAŽILI SMO

NAJRJEĐA I NEOBIČNA IMENA

Najrjeđa muška imena koja se pojavljuju su **Odin**, **Tijan**, **Dante** te **Lionel**, a od ženskih izdvojile bismo imena **Elora**, **Arabela** i **Francesca**.

Tijan Sekula: Ne znam značenje svoga imena, znam samo da je rijetko. Mami se to ime svidjelo i roditelji su se onda odlučili za njega.

DUBROVAČKA IMENA

Posebno zanimljiv dio istraživanja bila su dubrovačka imena koja podsjećaju na bogatu povijest i tradiciju našega grada. Dubrovačka su imena uglavnom kratka, a među učenicima pojavljuju se imena **Vlaho**, **Đivo**, **Maro**, **Maroje**, **Baldo** i **Orsat**. Najpopularnija ženska imena u našoj školi su **Đive**, **Deša**, **Nikoleta** te **Mara** (kratkosilazni naglasak). Prethodna imena nisu česta u cijeloj Hrvatskoj, ali su u Dubrovniku prepoznatljiv znak lokalnoga identiteta i ponosa na vlastite korijene.

DVOSTRUKA IMENA

Istražujući imena, otkrili smo da određeni broj učenika ima dva imena. Iako su dvostruka imena rjeđa, često imaju posebna značenja, pogotovo za obitelj. Što se tiče muških dvostrukih imena, pojavljuju se sljedeća imena: **Baldo Celestin**, **Maro Josip**, **Šimun Petar**, **Petar Boris**, **Niko Emanuel**, **Dominik Nhat** te **Patrick Robert**. Kombinacije ženskih imena bile su nešto rjeđe, a istaknule bismo imena **Kaja Petra**, **Hatice Asya** i **Erika Maria**.

Mateo Paulo Gorinjac: Zapravo imam tri imena. Mama je mislila da će roditi djevojčicu i da će se zvati Paula. Kako se ipak rodio dječak, odlučila je dati mi ime Mateo i dodati Paulo. Na krštenju sam još dobio ime Emanuel koje znači 'Bog je s nama'!

SVAKO JE IME POSEBNO

Istraživanje je pokazalo da u našoj školi ima mnogo poznatih i čestih imena, ali i onih koja čuvaju dubrovačku tradiciju ili se ističu svojom posebnosti. Imena učenika tako pričaju priču o obitelji, gradu i vremenu u kojem živimo. Važno je upamtiti da je svatko od nas poseban, bez obzira na to je li njegovo ime rijetko ili često.

Pripremile: Nika Hladilo, Iris Milić i Iva Šimović, 6. b

S JEDNOGA KRAJA DRŽAVE NA DRUGI

Učenici osmih razreda krajem rujna proveli su nekoliko nezaboravnih dana u Istri obilazeći prirodne ljepote i kulturne znamenitosti. Prvog dana posjetili su Memorijalni centar Nikole Tesle, a večer proveli u hotelu i disku. Drugi dan obišli su zvjezdarnicu u Višnjanu gdje su slušali predavanje o svemiru i promatrali Sunce teleskopom. Poslijepodne su prošetali Porečom i Rovinjom, razgledali Eufrazijevu baziliku i crkvu svete Eufemije te uživali u starim gradskim ulicama. Treći je dan bio posvećen Brijunima – uživali su u vožnji vlakom Safari parkom, a dan su razvršili razgledavanjem Titova muzeja. Upoznali su slonice Lanku i papigu Koki, vidjeli najstariju maslinu u Europi, a zatim su obišli Pulu, Arenu, Slavoluk Sergijevaca i Augustov hram. Zadnji dan svratili su i do Motovuna. Dok su šetali gradom, slušali su zanimljive priče o povijesti gradića, a potom se uputili prema Dubrovniku.

Naše učiteljice

Svi na okupu

Otkrivamo ljepote Dalmacije i Like

Učenci četvrtih razreda zamijenili su svoje učionice onima u prirodi – putovali su u Dalmaciju i Liku. Prvi dan posjetili su Zadar gdje su razgledali Muzej antičkoga stakla, Morske orgulje, Pozdrav Suncu, crkvu svetoga Donata i katedralu, a večer su proveli zabavljajući se u disku. Drugoga dana obišli su Nacionalni park Paklenicu, kanjon rijeke i Podzemni grad, a posjetili su i Memorijalni centar Nikole Tesle u Gospiću. Tamo su pogledali dokumentarni film i saznali zanimljive informacije o velikom izumitelju. Večer je bila rezervirana za zabavni „šizfriz party“ s nagradama za najbolje frizure. Posljednji su dan putovanja djeca posjetila Nacionalni park Krka, uživali u slapovima i prirodi, a potom su obišli Sokolarski centar. U Dubrovnik su stigli u večernjim satima. Učenci su zaključili da su tri dana proletjela prebrzo te da će ovo putovanje dugo pamtili zbog zabave, prirode i novih iskustava.

Paklenica

Na Orguljama

Razgibavanje

Tradicionalni izlet na Lokrum

Ni prošlu nastavnu godinu učenci Škole po posebnom programu, uz nekoliko vrtičanaca, nisu propustili tradicionalni izlet na otok Lokrum. Početkom lipnja brodom stigli su na otok i uživali u prekrasnoj prirodi i društvu paunova. Na Maslinati učenci su se razgibali uz vježbe s učiteljem Marijem, a potom uspješno savladali poligon i osvojili zaslužene medalje. Igra i zabava nastavili su se na igralištu, ljuljačkama, klackalicama i toboganu. Dio učenika posjetio je muzej, botanički vrt te Šarlotin zdenac i Mrtvo more. Prije povratka okrijepili su se u kafiću kraj Portoča, ispunjeni lijepim dojmovima i veseljem.

Neretvanskim krajem

U travnju su naši petaši u pratnji svojih razrednica posjetili dolinu Neretve. Dan su započeli obilaskom Arheološkoga muzeja Naron, prvoga muzeja u Hrvatskoj koji je izgrađen „in situ“. Nakon razgledavanja muzeja uslijedili su ručak u Argo parku „Žabac“ i vožnja neretvanskim lađama slatkovodnim močvarnim jezerom. Upoznali su se s domaćim životinjama u parku koje su i nahranili. Ostatak vremena u parku proveli su igrajući se i uživajući u sunčanom danu. Posjetili su i Baćinska jezera koja su također obišli lađama. Pokazali su još jednom kako se mogu zabaviti i bez mobitela!

Plovi mala lađa

Konavle za čistu peticu

Učenici trećega razreda u travnju su bili na izletu u Konavlima. U Čilipima su posjetili Zavičajni muzej Konavala. Tamo su naučili o običajima i narodnoj nošnji toga kraja, ali i o životnom ciklusu dudova svilca. U Cavtatu su posjetili Kuću Bukovac i Mauzolej obitelji Račić te se upoznali sa stvaralaštvom slikara Vlaha Bukovca i kipara Ivana Meštrovića. Vještine gađanja lukom i strijelom, vezivanje čvorova, bacanje sjekira, podizanje šatora i orijentacije u prostoru usavršavali su u adrenalinskom parku Cadmos Village. Ovaj izlet trećaši su jednoglasno ocijenili peticom!

U prirodi je ljepše

MOJA ALPSKA AVANTURA

Ove sam godine proveo dva fantastična tjedna u kampu Suisse u malom mjestu Les Crosetsu, smještenom u švicarskim Alpama na skoro 2000 metara nadmorske visine. Put do kampa bio je već sam po sebi avantura: od Geneve sam putovao švicarskim vlakom, onakvim kakav vidamo samo na razglednicama. Uživao sam u prizorima jezera, vinograda i planinskih vrhova, a posljednji dio puta vlak se kretao vijugavom cestom među planinama koja nas je, najblaže rečeno, dizala u nebesa. Naše svakodnevno prijevozno sredstvo bile su žičare koje su nas vozile gore-dolje po planinama dok su okolo stalno pasle krave čija su zvona zvonila od jutra do sutra stvarajući prirodni alarm. Kuća u kojoj smo boravili bila je tipična planinska kuća okružena zelenilom.

U kampu se nismo samo divili prirodi – jutro smo provodili učeci strane jezike, a popodne smo sudjelovali u raznim aktivnostima: vozili brdske bicikle, okušali se u streličarstvu, šetali planinom i sudjelovali u „teambuilding“ igrama. Jedan od najzujbudljivijih dana bio je posjet Glacier 3000, ledenjaku koji pruža nestavaran pogled na Alpe. Usred ljeta hodao sam po snijegu i šetao prave pse u zapregama. Kakav osjećaj!

Neopisiv osjećaj

Zavirili smo i u tvornicu čokolade Cailler koja je pravi raj za sve ljubitelje slatkoga. Toliko čokolade na jednom mjestu još nikad nisam vidio, a mirisi i okusi jednostavno su me osvojili. Koga i ne bi? Za ljubitelje adrenalina posebno iskustvo bio je rafting. Jurili smo rijekom u čamcima, voda nas je prskala sa svih strana, a smijeh nije prestajao unatoč želji rijeke da nas utiša.

Naš Viktor

U kampu sam bio jedino dijete iz Hrvatske. Družio sam se s djecom iz Kine, Saudijske Arabije, Engleske i Amerike. U početku su nam različiti jezici i običaji bili mala, ali zanimljiva prepreka, no djeci ništa nije nemoguće – vrlo brzo smo se sprijateljili. Navečer nam nikad i nije moglo biti dosadno jer su bile organizirane filmske noći, „murder-mystery“ igre, modne revije i kvizovi. Svaki je dan bio ispunjen smijehom, novim iskustvima i nezaboravnim trenucima u prirodi. Švicarske ću Alpe dugo pamtit. Ovo je bilo najzujbudljivije ljeto u mom životu!

Napisao: Viktor Radić, 6. b

Nacionalni park Brijuni

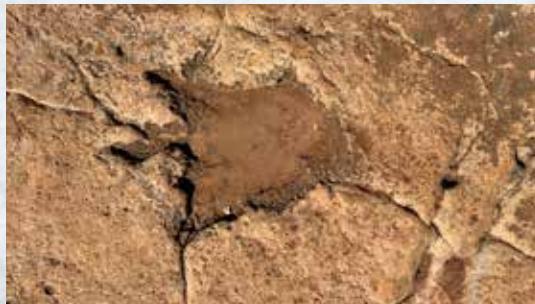
BAJKOVITI OSJEĆAJ KRSTARENJA VREMENOM

Prošloga sam ljeta istražila Istru. Za nas iz Dubrovnika, s krajnjega juga, Istra nije uobičajeno odredište – do nje se vozimo više od 700 kilometara, a ljeti, na vrhuncu turističke sezone, to zna potrajati. Preživjela sam vožnju uz glazbu i razgovor s roditeljima i sestrama, kao i još dvije tisuće kilometara koje smo u desetak dana prešli po najvećemu hrvatskom poluotoku. Iako je cijela Istra bila očaravajuća, a naš obiteljski odmor zbog jakoga istraživačkog ritma ostavljao malo vremena za pravo opuštanje, najveći dojam na mene ostavio je posjet Nacionalnome parku „Brijuni“.

Brijune čini četrnaest otoka smještenih u sjevernome dijelu Jadrana, nedaleko od Pule. Zbog prirodne ljepote i bogate kulturne povijesti 1983. godine proglašeni su nacionalnim parkom, čime je tamošnja priroda dobila posebnu zaštitu.

Otok Veliki Brijun najveći je u cijelome otočju. More je bilo mirno, a plovidba ugodna. Otok predivno osunčan. Na prostranim livadama lako se moglo naći hlada pod velikim stablima različitih vrsta koja rastu na Brijunima. Bila sam jako uzbuđena zbog izleta na Brijune jer sam prvi put posjetila to nadaleko poznato hrvatsko blago. Po dolasku otišli smo na organiziranu turu po otoku turističkim vlakom. Voditeljica ture objašnjavala je atrakcije i ja sam ju slušala sa zanimanjem dok su se moje mlađe sestre bavljale traženjem životinja. Kada smo došli do safari-parka, stali smo na desetominutnu pauzu. Zanimalo me kako je nastalo to mjesto koje je donosilo osjećaj savane na otok, toliko daleko od prirodnoga staništa životinja koje u njemu stanuju, pa sam pažljivo slušala voditeljicu objašnjenje.

Brijunski safari-park stvoren je u vrijeme Josipa Broza Tita koji je, kao predsjednik tadašnje države Jugoslavije, otoke proglasio državnom

Dinosuarov otisak

rezidencijom te tu često ljetovao i održavao sastanke s vođama iz cijeloga svijeta. Oni su često kao dar domaćinu donosili životinje čiji se potomci i danas nalaze u parku. Dok je voditeljica ture objašnjavala povijest otoka, misli su mi odlutale na prirodu oko mene. Tada sam vidjela slonicu Lanku koja je prije više desetljeća stigla iz daleke Indije, a sada je preda mnom mirno pasla travu, naviknuta na pažnju turista. Gledajući je izbliza, osjetila sam mješavinu uzbuđenja i poštovanja prema životinji koja je na Velikome Brijunu ne samo svjedočila povijesti, nego i postala njezin dio.

Nakon safari-parka vratili smo se u turistički centar prošavši pokraj skulpture kipara Dušana Džamonje. Neobična skulptura od kortena, odnosno zavarenih željeznih lanaca, dojmila me se i iznenadila me svojim čudnim, iskrivljenim oblikom. Ime je skulpture „Golub mira“ te predstavlja mir i slobodu.

Kada je vožnja vlakom završila, moji roditelji unajmili su golf-autić, namijenjen za samostalnu vožnju otokom. Obišli smo otok s nekoliko zaustavljanja. Posjetili smo obalu na kojoj se nalaze tragovi stopa dinosaura koji su ondje nekoć živjeli. Bilo je fascinantno koračati onuda kuda su prije 65 milijuna godina hodali dinosauri ostavljajući svoje tragove u kamenu, davno prije nastanka ljudske civilizacije.

Oaza mira

Nakon toga zaustavili smo se pokraj ruševina rimskoga ladanjskog dvorca. Među njima još se nazirao oblik te prestižne vile i prostorija u kojima su Rimljani nekoć uživali. Impresionirao me način na koji se građevina očuvala toliko stoljeća.

Naša posljednja stanica golf-autićem bila je fazanerijska u kojoj stanuju mnoge raskošne ptice, a među njima i legendarna papiga Koki. Oduševila svojom ljepotom. Imala je krasno bijelo perje s nekoliko žutih pera na vrhu glave i razigranu narav. Nije puno razgovarala, no mahнула je krilom prema nama kao da nas pozdravlja. Rekla je „Tito“ na komičan način što je navelo moje sestre na smijeh i oponašanje papige ostatak odmora, a i meni je to bilo smiješno.

Nakon fazanerijske vratili smo se u centar gdje smo unajmili vožnju otokom u Cadillacu, još jednom ostatku vremena kada su Brijuni bili zatvoreni za širu javnost, ali se život na njima odvijao slično luksuznome ladanju starih Rimljana. Kako mi je tata veliki ljubitelj povijesnih vozila, htjeli smo se fotografirati u safari-parku s njim, zebrama i ljamama. Ali, kada smo se slikali i namjeravali se vratiti u turistički centar, auto nije upalio. Vozač Cadillacca pokušao još jednom, pa još jednom, ali bez uspjeha. Veliki, stari američki stroj u potpunosti je odbio suradnju. Nije mi to bila velika novost – vidjela sam sličan scenarij više puta prateći tatu na susrete oldtajmera. Međutim, to nije bio jedini problem. Spomenula sam da je raspored na „odmoru“ bio, najblaže rečeno, intenzivan. Istu smo večer planirali posjetiti zvezdarnicu u Višnjanu i uz gledanje Suza sv. Lovra, na moj imendan, poslušati predavanje astronoma i futurologa Korada Korlevića.

Da bismo stigli u Višnjan, morali smo se ukrcati na prvi brod za natrag jer je sljedeći, večernji, polazio tek za tri sata, a safari-park nalazi se na drugoj strani otoka u odnosu na luku. Bili smo nervozni gurajući se pod ograničeni prostor u hladu podignutoga poklopcu motora Cadillacca jer nismo znali kako ćemo stići na brod. Vozač Cadillacca uspio je dogovoriti s upravom Nacionalnoga parka da nas pokupi jedno od njihovih servisnih vozila koje nas je u posljednji tren dovelo do pristaništa. Bila sam jako nestrpljiva i prestrašena jer sam mislila da nećemo stići na brod sve dok ga nisam vidjela u luci. Ukrcavala

Pruge uz more

se posljednja skupina putnika. Odmah sam osjetila olakšanje, no kad smo ušli na brod, vidjeli smo da je potpuno pun. Morali smo sići u potpalublje kako bismo našli mjesto za sjedenje. Nakon golemih brijunskih travnjaka i otvorenih prostora, osjećaj je bio zaista tjeskoban. Vladao je polumrak jer je jedino svjetlo dolazilo iz malih okruglih prozorčića tik uz liniju mora, a zrak je bio užasno zagušljiv. Zato smo, unatoč vjetru, izišli na palubu. Gledajući otok kako se polako udaljava, imala sam osjećaj kao da se opraštam od mjesta koje sam tek počela upoznavati. Brijuni su jedinstvena zelena oaza okružena plavetnilom mora i neba, ukrašena zlaćanim sunčevim zrakama. Pogled na njih nakon dugačkoga dana pružao je smiraj i zadovoljstvo.

Na Brijunima me najviše očarao bajkoviti osjećaj krstarenja vremenom - od prapovijesti iz doba dinosaura, preko velikih, drevnih carstava pa sve do sredine 20. stoljeća. Brijuni su prošli sva ta razdoblja, a njihova je prirodna ljepota ostala u potpunosti očuvana. More je i dalje plavo i bistro, pod stablima je i dalje hlad, a priroda ostaje posebna i netaknuta. To je ono što Brijune čini jedinstvenima i zbog čega ih želim opet posjetiti i bolje upoznati. Bio je to glavni razlog zbog kojega sam roditelje molila da na roditeljskome sastanku glasuju za putovanje u Istru. Istra je zanimljiva i prepuna raznolikih sadržaja, a Brijuni su jedinstveni svijet za sebe koji trebamo čuvati i njime se ponositi.

Napisala: Laura Obradović, 7. c

Smijeh je najbolji lijek

Smijeh je najbolji način da se školski dan učini veselijim, a dobra šala često povezuje učitelje i učenike bolje nego ijedna lekcija, zato smo za čitatelje pripremili viceve o učiteljima i učenicima. Ovi vicevi prikazuju svakodnevne školske situacije u kojima se svi možemo prepoznati. Nadamo se da će vas ova rubrika nasmijati i uljepšati školske dane.

POSLOVICA

Prozvao učitelj Petra i pita ga:
„Reci nam jednu poslovicu, Petre!“

Petar: „Bez alata nema zanata!“

Učitelj: „Bravo, Petre! Reci nam još jednu.“

Petar: „Pametnom je i jedna dosta!“

ZADAĆNICA

Mama: „Sine, sad je zvala učiteljica.
Dobio si jedinicu iz zadaćnice.
Koja je bila tema?“

Sin: „Kako sam proveo ljetne praznike?“

Mama: „I što si ti napisao?“

Sin: „Dobro, hvala na pitanju.“

LEKCIJA NA PROZORU

Što učitelj učini kad želi da učenici prate gradivo?

– Napiše lekciju na prozor!

TIMSKI RAD

Učitelj strogo upita:
„Zašto si prepisivao na ispitu?“

Učenik mu odgovori:
„Nismo prepisivali, učitelju...
Samo smo vježbali timski rad.“

NETOČNA REČENICA

Učiteljica zamoli učenika da napiše na ploči: Jučer sam bio u školi.

Zatim upita Ivicu:

„Je li ta rečenica točno napisana?“

„Nipošto! Pa jučer je bila nedjelja!“

TABLICA MNOŽENJA

Učitelj: „Koliko je 6 puta 7?“

Perica: „41.“

Učitelj: „Jest, ali tek kad ti dodam još ovu jedinicu u imenik.“

BOLESNA BAKA

Učiteljica:
„Perice, opet nisi došao jučer u školu.“

Ivica: „Baka mi je bila jako bolesna.
Morao sam ostati s njom.“

Učiteljica: „Baka ti je onda stalno bolesna. Uvijek ista isprika.“

Ivica: „Znate što, učiteljice?
I mi već sumnjamo da baka glumi.“

RAVNATELJ

Svi osim Perice u učionici pišu sastavak na temu „Da sam ja ravnatelj“.

Učiteljica ga upita: „Zašto ti, Perice, ne pišeš?“

Perica: „Čekam tajnicu.“

IZAZIVAMO TE!

Jesi li spreman na mali izazov? Sudoku je popularna mozgalica koja testira logiku i koncentraciju. Naši učenici redovito sudjeluju na sudoku natjecanjima, stoga smo na ovoj stranici priložili zadatke sa školske razine kako bi se i ti mogao/mogla okušati u rješavanju istih. Zadatke je pripremio vrsni autor Siniša Hrga koji je osmislio sudoku zadatke za više svjetskih natjecanja.

Uzmi olovku, pažljivo čitaj upute i kreni u rješavanje – mozak će ti biti zahvalan!

Dopunite mrežu brojevima od 1 do 4 tako da se isti broj ne javlja ni u jednom retku odnosno stupcu.

			1
3	4		
2		3	

Dopunite mrežu brojevima od 1 do 5 tako da se isti broj ne javlja ni u jednom retku, stupcu i posebno označenom liku.

			2	
4				
3				
			5	
	1			

Dopunite mrežu brojevima od 1 do 4 tako da se isti broj ne javlja ni u jednom retku, stupcu i posebno označenom liku 2x2.

1		2	
	4		1

Susjedni sudoku je klasični sudoku u kojemu je između svakih dvaju susjednih brojeva ucrtana pregrada. Brojevi 1 i 6 ne smatraju se susjednima.

6					5

Dopunite mrežu brojevima od 1 do 4 tako da se isti broj ne javlja ni u jednom retku, stupcu, posebno označenom liku 2x2 te na obje dijagonale.

		1	
	4		
			2

Par-nepar sudoku podrazmijeva uobičajeno razlikovanje brojeva u svakom retku, stupcu i posebno označenom liku. U osjenčana polja upisuju se parni, a u bijela neparni brojevi.

2			1		
			6		3
		5			
	4				

Pripremila: Mara Vodopić, 6. a

